

14

Programma
IN FVNERE
IOAN. MVNDE-
NI SLESVICENSIS
Holsati, adolescentis genere & virtu-
te ornatissimi,

P. P.

III. eid. Sept. MDCXXXI.

HELMAESTADI,

Ex typographia LVCIORVM.

19

Progr...

IOANN. M. V. N. D. E.
N. I. S. I. S. V. I. G. E. N. S. I. S.

Joann. M. V. N. D. E. N. I. S. I. S. V. I. G. E. N. S. I. S.

in omnibus

2. 2.

1777

Ex typographia J. V. O. I. E. V. M.

PRORECTOR
 ACADEMIÆ JULIÆ
 CONRADVS HORNEIVS
 S. THEOLOGIAE LICENTIATVS
 ET PROFESSOR ORDI-
 NARIVS

STVDIOSAE IYVENTVTI S. D.

Eteris Lyrici de vitæ nostræ fuga-
 citate & inconstantia vox est:

Ἀνθρώπου ἔων μὴ ποτε φήσῃς ἢ γίνεσθαι,
 μὴδ' ἀνδρα ἰδὼν, ὅσον χρόνον ἔσσειαι.
 Ὡμεία γὰρ εἰδὲς ἄνυμπερὺν γὰρ μύϊας
 οὕτως αἰ μεταίτεταις.

*Homo cum sis, inquit, ne dicas quid futurum sit, Aut
 cum hominem vides, quamdiu ille extiturus: Citius enim
 mutatur, quam musca alas expandit, vt auolet. Idem
 exprimere Poëtarum princeps voluit, cum genus
 humanum caducis folijs compararet: notus enim
 ejus versus est:*

Ὅμηρος Φύλλων ἕνεκ τῶνδε καὶ ἀνθρώπων.

*Alius eadem de caussa hominem ipsum non um-
 bram aut somnium appellabat, etsi utroq; illo ni-
 hil leuius aut vanius est, sed οὐμῶς ὄναρ, vmbra som-
 ni-*

mnium: alius bullam & si quid est simile. Nec diuersum ea de re S. Scriptura sentit, & ipsa nunc somnium vitam nostram vocans, nunc fumum, nunc florem, qui citò marcescit & decedit, nunc ventum qui transit & non reuertitur. Nihil verius his omnibus, ornatissimi iuvenes: ecquid enim plura colligere attinet? nihil certius: nec enim citius musca auolat, nec folium arbore defluit, bulla dissoluitur, aut somnium & umbra euanescunt, vel fumus dissipatur, aut ventus deniq; transit, quàm homo rectè dudum, vt videbatur, valens, in morbum præcipitat aut mortem ipsam appetit, nec tum tantum cum ei vis inferitur, aut acri veneno extinguitur, sed & cum ista absunt. Hujus rei triste admodum exemplum his diebus vidimus. Venerat huc ex Holsatia, primo verè, *IOANNES MÜNDE-
NVS* Slesuicensis, suafu, vt accepimus, amplissimi & prudentissimi Viri, *DN. CONRADI HILDEBRAN-
DI* reip. Brunsuicensis Cos. primarii, propinqui sui, vt apud nos in litteris viueret, fratre etiam minore *CHRISTIANO* secum adducto, qui Brunsuici erudiretur. Erat autem corporis habitu & valetudine ita firma, vt non temere quisquam ei metueret. Verùm eheu! accidit die abhinc nono, cum necdum malè haberet, & ante prandium vna cum populari extra portam prodeambulaturo exisset,

vt repentina quædam animi defectio eum in viâ
corriperet, qua, vt medicorum Principes loqui-
tur, *ἄνευ φανερῆς ποσφάσι* & *ἐκλυόμεν*, *vehemen-*
ter & sine manifesta caussa exolutus subito tanquam
exanimis concidit. Quod quidem morbi princi-
pium eò atrocius fuit, quo minus quidquã antea
in eò deprehensum fuerat, vnde tale quid ei im-
minere coniectando etiam quis assequi potuisset.
Sed occultum aliquod apostema delituisse alicu-
bi oportet, vt medici statim censuerunt, & postea
symptomata, quæ superuenerunt, id manifestum
fecerunt: nam cum domum translatus esset & re-
collectis spiritibus ad se nonnihil redijisset, non
paruum in sinistro latere sub hypochondrijs do-
lorem sensit, qui magis magisq; se diffundebar, vt
ad imã vsq; abdominis partem extenderetur. Idẽ
docuerunt purulenti humores quos magna copia
ejecit. Accessit autem alterum, nec leuius malum:
materia enim commota alius ita obstructa fuit,
vt inuerso naturæ motu, contractoq; sursum ven-
tre & contortis intestinis (iliacum morbum vo-
cant medici) nihil ad eam laxandam vlla medica-
menta, siue in os ingesta, siue per clysteres inje-
cta, siue glandibus adhibita quidquam profice-
rent: vnde perpetuæ vomitiones oriebantur.
Nec tamen tam harum assidua vexatione ægri vi-
res adeò citò exhaustas & collapsas esse putan-
dum

dum est, quàm ex maligno vapore, quem rupta
postematis sanies exhalabat, vitales cordis spiri-
tus corruptos & extinctos. Ita ergò opt. adole-
scens VII. eid. Sept. mane paullo ante horam V.
in fata concessit. Natus erat anno M D C X. men-
se Augusto, Patre viro amplissimo & prudentissi-
mo, DN. *BERNHARDO MUNDENO*, ciuitatis
Slesuicensis col. seniori, matre *ANNA EST-
CHIA*, viri iridem amplissimi & clarissimi DN.
EBERHARDI ESYCHII, senatoris quondam
reip. Hamburgensis filia. Est autem vtraq; fami-
lia primaria, Mundenorum quidem Slesuici, Esy-
chiorum verò Bremæ: inde enim *EBERHAR-
DVS ESYCHIVS* ille adolescentis nostri auus
maternus originem ducebat. Et habuit Brema
plures ex Esychijs col. & senatores jam ab anti-
quo optimè de ciuitate illa meritos, quorum lau-
des hac angusta charta exponi non possunt. Nec
minus præclarè *EBERHARDVS* in rep. Ham-
burgensi se gessit: erat enim vir eximiæ auctori-
tis & prudentiæ, cuius opera in legationibus ma-
gni momenti ciuitas illa sæpenumero vsa est. Sed
ad parentes *IO ANNIS* nostri redeamus. Ex ijs
Pater pridem decessit: mater autem adhuc super-
stes est, cui nuncium hunc de filij obitu acerbis-
simum futurum esse facilè conijcimus, quem qui-
dem defuncto marito ipsa magna cura educarat:
cum

cum enim rudimenta litterarum primò in patria edoctus esset, illa postea cum in disciplinam clarissimi viri, *DN. IOAN. KIRCHMANNI*, gymnasij Lubecensis moderatoris, tradidit, quo nihil sanè vtilius ipsi aut optatius contingere potuit: nam tanta *KIRCHMANNVS* non solum doctrina est, quæ ex scriptis etiam ejus à multis annis omnib' innotuit, sed & virtute atq; optimè de litteris merendi cupiditate, vt nec excellentiorem adolescentiæ informatorem facile inuenias, & Lubeca eo meritò se jactet. Hujus viri institutione vsus vltra trienniū est, cum ita domi ejus viueret, vt præceptori carissimus esset & ad laudabilem in litteris profectum semper aspiraret, diligentia etiam sobrietatis & obædientia luculentium testimonium in patriam rediens secum ab ipso auferret. Postquam autem jam eò in studiis processisset, vt ad academiam ablegandus videretur, huc superiori vere, vt jam initio diximus, venit & ad Cl. ac consultissimum Virum, *DN. IOAN. THOMAM CLVDIVM* I. V. D. & Prof. ord. collegam nostrum honorandum, diuertit. Et sanè quamdiu apud nos vixit probitatem modestiam & litterarum acre studium ita omnibus, qui eum nouerunt, probauit, vt magnam de ipso spem conciperent. Sed Deo aliter visum, qui eum ad se in cœlestem scholam mature transtulit,

cum

cum vix XXI. ætatis annum complouisset. Id
 ergò superest, vt opt. adolescentis piis manibus
 benè precemur & exuias ejus terræ mandemus,
 quoc hora XII. pomeridiana fiet. Vos, nobilif-
 simi & ornatissimi iuuenes, quid vestri officii hîc
 sit ipsi intelligitis, nec expectabitis, vt eius à no-
 bis admoneamini. Quare frequentes tum con-
 uenietis & non tantum commilitonis vestri funus
 nobiscum deducetis, sed in primis id meditabimî-
 ni, quàm facile mors se etiam florenti ætati infe-
 rat, vt Deû timere in iuuentute discatis & ita eius
 auxilio vos comparare, vt cum ex hac statione i-
 pse vos euocarit nunquam imparati sitis. Vnâ et-
 iam vota facietis pro publica salute in discrimen
 supremum nunc adducta: nunquam enim ijs o-
 pus magis fuit,

*Νῦν γὰρ εἴη πάντοσιν ἐπιζήρως ἰταλα ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βιωταί.*

Valete. P. P. Helmstadi in acad. Iulia III. eid.
 Sept. M D CXXXI.

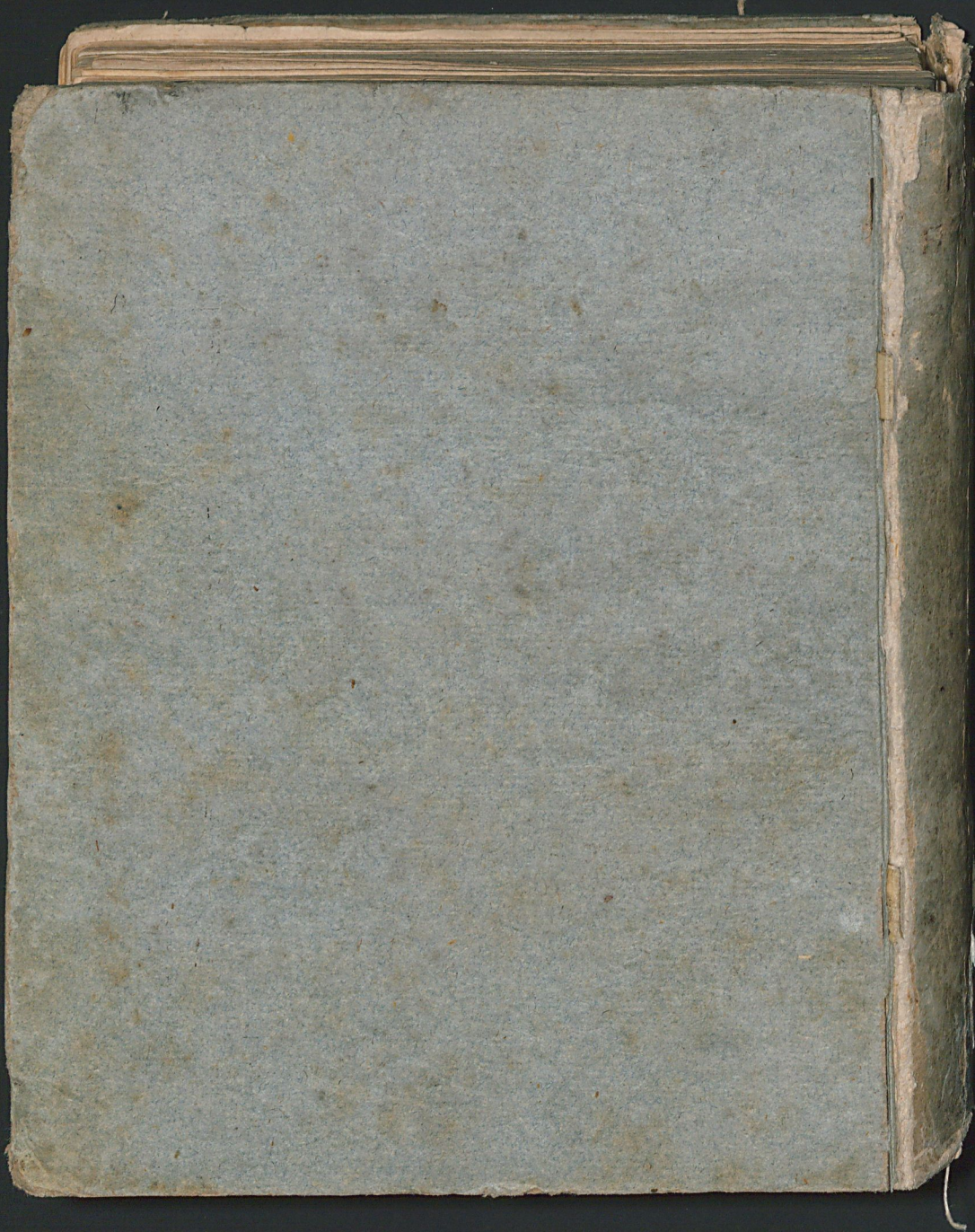
35. Progr. in Fun. Stibiac Heinemannii, Com. Hornesii conjug. 1661.
 36. Bodmereri phil. et theol. stud. 1663.
 37. Sibraderi progr. orationis — a Braunfeldt praem. 1663.
 38. Progr. in Fun. pnyllae An. Marg. Vogleri. 1666.
 39. — — An. Marg. Vogleri. 1666.
 40. — — pnyllae Joh. Rindneri. 1666.
 41. — — Jenelli Joh. Fr. Rindneri. 1666.
 42. — — An. Elec. Acheri. 1666.
 43. Carin. gratis ad Thermanmannum. 1667.
 44. Odii in paupertatem. 1678.
 45. Andri. Herim. Hellberg gratulantis Anad. Dulice prof. 1678.
 46. Progr. Henrici Widschuzgi. 1680.
 47. Festi nupt. Carp. Anselmi Drumbrecht. 1678.
 48. Lect. ut debet. officium ad evadendum. 1678.
 49. Pia vota ad Lud. Fabricum sponsorem et — Junoniam, 1679.
 50. Progr. in Fun. nati. Bornemanniae, Tannmanni viduae. 1691.
 51. Progr. tot. Rempen. 1709.
 52. Progr. in Fun. An. Cath. Rineritiae, Hornesii conjug. 1649.
 53. Progr. XII Nov. A 1693.
 54. — in Fun. An. Syph. Schmerhenniae, Sibth. Rud. Acheri vid. 1702.
 55. — dancrae Kochner, Carp. Turberii vid. 1712.
 56. Gedächtnisrede abgesehen von Voigt.
 57. Progr. in Fun. Homburgii Lizi. 1714.
 58. Catalogue scriptorum in div. anal. editorum. 1732.
 59. Progr. in Fun. Carolif phil. et theol. stud. 1757.
 60. Memoria Topajii 1757.
 61. — Lercilii. 1758.
 62. — Laur. Heideri. 1758.
 63. De vita Frobenii. 1756.
 64. Gratia panegyri. in die nat. prin. Friderici V, Saxon et
 Norwicensis regis. 1759.
 65. De des priuocigants. Progr. nat. Christ. in catal. his. 1762.
 66. Progr. in fest. Michaelis. 1762. —

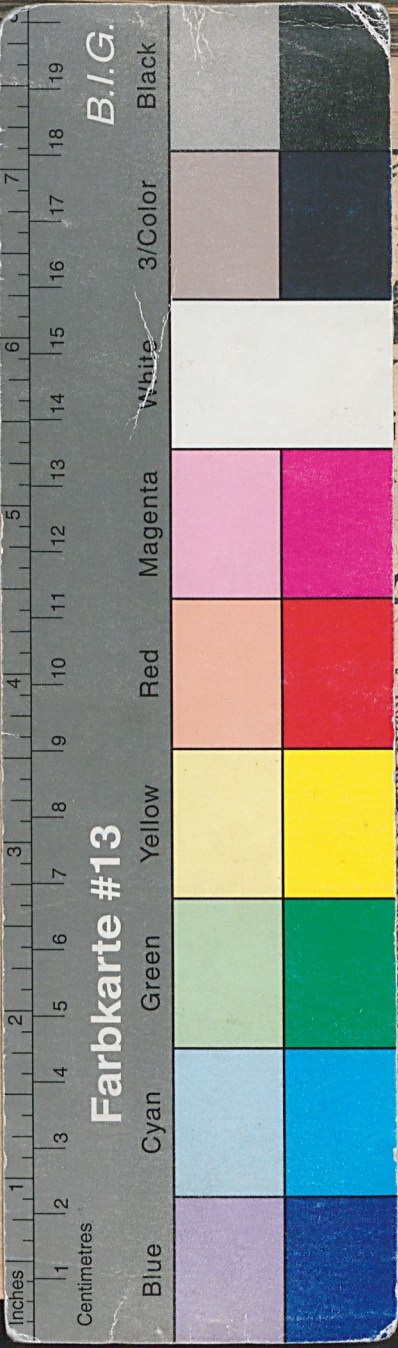
— Nonnulla deunt —

ULB Halle
001 920 952

3

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

14

amma

NERE

VNDE- ICENSIS

is genere & virtu-
ffimi,

P.

DCXXXI

TADI,
VCIORVM.

h

